



Dominik Kolder kandiduje za ODS na sedmém místě kandidátky Spolu v Moravskoslezském kraji. Je poradcem a asistentem senátorského klubu ODS a TOP 09 a žíví se i jako mezinárodní tenisový rozhodčí. Je mu 25 let. „Jako mezinárodní tenisový rozhodčí, který stál na jednom kurtu s Federerem, Nadalem nebo Djokovičem, rozhodně vím, jak má vypadat fair play hra. To dnešní sněmovně sakra chybí. Zkušenosti, tah na branku a chuť měnit věci k lepšímu mám. Tak pojďme ty dinosaury taky trošku obměnit!“ napsal Dominik do svého medailonku pro projekt 30 pod 30. My jsme se Dominika ptali na to, co vidí jako největší chybu koaliční vlády, ale i na to, co Občanská demokratická strana dneska nabízí mladým lidem.

DOMINIK KOLDER:

I JÁ JSEM DŮKAZEM, ŽE SE ODS DOKÁŽE PŘIZPŮSOBIT NOVÝM TRENDŮM

Kdy jste se začal zajímat o politiku a kdo za to může?

Za to asi může moje okolí. Bylo to někdy v patnácti letech, kdy jsem se o politiku začal zajímat víc, a může za to i můj táta, který už je strašně dlouho v ODS. Já jsem ale dokonce teď nedávno našel psaníčka ze školky, kde se nás paní učitelky ptaly, čím bychom chtěli být, až vyrosteme. Napsal jsem, že bych chtěl být prezident, což už tedy teď nechci. Teď mířím spíš k té legislativě, k tomu, abych byl poslancem. Každopádně ten vážnější impuls byl asi táta. Politika u nás v domácnosti byla prostě jasným tématem. Můj bratr, který je o osm let starší, začal studovat politologii a ekonomii. Já jsem pak šel v jeho šlépějích a vystudoval dvě vysoké školy. Tím, jak se to doma všechno probíralo, tak mě to vlastně neminulo.

Jak konkrétně vypadalo vaše přibližování k ODS?

Nejdříve jsem vstoupil do místního sdružení Ostrava-jih, kde byl tehdy předsedou Honza Dohnal, dnešní primátor Ostravy. Z té části Ostravy jsem sice nebyl, ale měl jsem tam hodně známých a v té organizaci byl i táta, takže ta volba byla v ten moment logická. Pak jsem ale přešel do místního sdružení ODS v Porubě, protože tam celý život bydlím, jsem rodák z toho obvodu a byla to taková moje srdcovka.

V tom obvodu jsem následně kandidoval i do zastupitelstva, i když neúspěšně. Ale jsem tam doteď, protože tam utváříme z mého pohledu dobrý tým. Vždycky, když přijímáme nové členy, tak se snažíme, aby to bylo hodně přátelské, rodinné prostředí, a ne výslech jak na ústředním výboru Komunistické strany.

Před volbami v roce 2021 vstoupila ODS do koalice Spolu. Ta pak volby vyhrála. Jak jste to prožíval?

Já jsem se vlastně asi cítil stejně jako někteří moji vrstevníci, kteří byli tehdy přímo ve volebním štábu. Z těch fotek a videí bylo zřejmé to nadšení a úsměvy a přesně tak nějak to provázelo i mě doma v Ostravě, kde jsme výsledky sledovali. Ta naděje, se kterou jsme volili, abychom se zbavili Andreje Babiše a nastavili tady nějaký nový směr, se naplnila. A já doufám, i když vím, že to vládnutí těch pěti, respektive čtyř stran nebylo úplně jednoduché, že pořád těm lidem dokážeme vysvětlit i to, jaké výhody a jaké benefity jsme jim přinesli. A že jak někdo říká „ano, bude líp“, tak my říkáme „ano, ale může být i o dost hůř“. Však podívejme se třeba k našim sousedům na Slovensku.

Co se tedy konkrétně z vašeho pohledu té vládě nepovedlo?

Já si myslím, že to byla hlavně komunikace. Hodně jsme se báli vystupovat, hlavně na tom začátku. Dělalí jsme to hrozně jakoby tajemně. Nedostávaly se ven pozitivní věci. Ta nedůvěra z toho předešlého vládnutí a z té zmatené komunikace předešlé vlády byla asi tak velká, že jsme to asi dost podcenili. Takže se nepovedla určitě komunikace a z toho taky těžily opoziční strany.

Co vlastně dnešní ODS nabízí pro mladé lidi?

Já těm lidem v kampani říkám, že když ODS dokázala zvolit do popředí kandidátky v Moravskoslezském kraji mě jako mladého člověka, tak to vlastně i znamená, že se dokáže přizpůsobit i těm novým trendům a přinést nějaké nové myšlenky, kterým jsme se z mého pohledu třeba za ty čtyři roky úplně nevěnovali. Jde například o sport. I když v Poslanecké sněmovně jsou někteří sportovci, tak si nemyslím, že se tomu naše vláda nebo Poslanecká sněmovna úplně věnovaly. Já pocházím ze sportovního prostředí, jako mezinárodní tenisový rozhodčí mám trošku vhléd a i názor, že ty peníze, které by do toho sportu jít mohly, tam prostě nejdou. Což je za mě velká škoda, protože to může přinášet různé benefity.

Velkým druhým tématem pro mladé je z mého pohledu umělá inteligence. Já pracuji i jako asistent našeho senátorského klubu a my jsme letos v Senátu pořádali velkou konferenci k umělé inteligenci, kde jsme chtěli propojit hlavně byznys, akademickou sféru a i veřejnou sféru. Šlo nám o to, aby se tam ti lidé potkali

a řekli si, co od sebe vzájemně potřebují. Vyslali jsme takovou první vlašťovku k tomu, aby Česká republika v AI hrála v Evropě zatím alespoň teoreticky prim. Já tady v tom tématu vidím mnoho příležitostí, protože si myslím, že tady existuje reálná šance, jak z České republiky udělat globální AI hub. To ale bohužel bez nějaké větší podpory veřejného sektoru nepůjde.

Dále je z mého pohledu velké téma duševní zdraví. Tomu bych se chtěl taky věnovat, i když na to úplně expert nejsem. Každopádně to vnímám jako jeden z hlavních problémů mladé generace a myslím si, že bychom to měli ve velkém řešit.

Hodně mladých lidí tu jmenovala jako nejpalčivější problémy bydlení nebo vzdělávání...

Určitě. Bydlení mám ve svém programu i na webových stránkách jako jedno velké téma. A samotného mě to trápí. Nemám takový příjem, abych si například mohl dovolit hypotéku. Ceny nemovitostí rostou a ty příjmy takovým tempem určitě ne. Stát by tady neměl regulovat, ale měl by naopak ty zákopy nějakým způsobem odstraňovat. Například to, že bychom jenom pro mladé rodiny snížili DPH na první bydlení třeba na nula procent, by mohlo být jedním z konkrétních kroků, které bychom pro mladé mohli udělat. A já si myslím, že když budeme mít v Poslanecké sněmovně víc a víc mladých poslanců, tak se nám to brzo povede.

Kolik by tedy těch poslanců do třiceti let mělo ve Sněmovně po volbách být?

Pokud se nemýlím, tak v tom posledním volebním období byli tři poslanci pod třicet let. A už vlastně nejsou, protože jim je už přes třicet. Takže kdyby z těch dvou set lidí, kteří tam sedí, bylo takových aspoň dvacet, kterým bude pod třicet, tak by to za mě bylo úplně super. Kdyby deset, tak je to stejně nějaká síla, se kterou už ty politické strany musí počítat.

Co byste vzkázal mladým lidem, aby k těm volbám vůbec vyrazili?

Já bych jim vzkázal to, ať hlavně nenaskakují na hodně laciná hesla některých hnutí a stran. Nebudu konkrétní, ale aby si opravdu těsně před volbami našli pár minut ve svém životě a racionálně vyhodnotili, která ta volba je pro ně nejlepší. A nejen pro ně, ale hlavně pro jejich a celkově pro naši budoucnost.

